

Ugyanezen a helyszínenmutatta be a forwarderes fakitermelésekkel gyakran „egy menetben” végrehajtott ipari apadék-felkészítés módszerét *Pintér Ottó a Zselici Erdészet igazgatója*. Elmondása szerint a Zselici Erdészetnél az elsők között alkalmazott – s ma már üzemszerűen működő – apadék-felkészítési gyakorlattal jelentősen növekedett az apadék hasznosításának mértéke. Egy-

szerűbbé és gyorsabbá vált a vágástakarítási feladatok végrehajtása, s a természetvédelmi elvárásokhoz igazodva elkerülhetőek a vágástéri égetések is.

Az aprítéktermeléssel kapcsolatos bemutatón *a Hepik Bt.* vonultatta fel legmodernebb kiszállító, szállító és aprítógépeit. *Palásti Kovács Imre ügyvezető igazgató* ismertette a műszaki, technológiai és logisztikai tudnivaló-

kat, s válaszolt az érdeklődők kérdéseire.

A szervezők gondoskodtak arról is, hogy az előhasználatok kíméletes végrehajtásánál alkalmazható erdészeti közelfűtőgép, a Jonsered 2090PW típusú „Vasló” is termelési folyamat közben kerüljön bemutatásra. *Merczel István erdészeti politikai és ellenőrzési osztályvezető* ismertette a technológiát, majd *Pinczés Péter a Husqvarna Magyarország területi értékesítési képviselője* mutatta be a gépet.

Az ebédet követően az elmúlt év végén átadott tan- és oktatópálya került bemutatásra. A pályázati pénzből megvalósított „fahasználati tanpálya” a motorfűrészes munkák, valamint a közelfűtő- és szállítási feladatok biztonságos körülmények közötti betanítására és gyakorlására biztosít lehetőséget. Ezt követően a *Kaposvári Husqvarna Szaküzlet* mutatta be a gyártó legújabb termékeit.

A terepi programokat követően megtörténtek a szakosztályok tisztújításai. Az Erdőhasználati Szakosztály elnöke *Nemes Zoltán*, titkára *Garamszegi István*, a Gépesítési Szakosztály elnöke pedig *Prof. Dr. Horváth Béla*, titkára *Major Tamás* lettek.

Spingár-Fekecs

Az erdőrezervátum-kutatás eredményei

Kedves Olvasónk!

Gyakran hangoztatjuk, hogy Magyarország területén nem maradt fenn őserdő, olyan erdő, amelyet az elmúlt évezredek, évszázadok során semmilyen emberi használat sem ért. Ennek a véleménynek általában igazat kell adnunk. Előző kötetünk tematikus szöveggyűjteménye is a Kárpátok és a Kárpát-medence még fennmaradt őserdeinek korabeli kiaknázásáról, átalakításáról vagy kiirtásáról tanúskodik. Mindezek mellett a Kárpát-medence ősi erdősegeinek átalakulása és eltűnése ennél árnyaltabb képet mutat: a Bakony, a Börzsöny, a Mátra, a Zemplén királyi, majd uradalmi erdő- és vadászbirtokainak szívében még a XX. század elején is találhatunk őserdőzárványokat. Az utolsó állományokat aztán az erdők államosítását követő néhány évtized alatt végleg felszámoltuk.

Egy kivételtől azonban biztosan tudunk: a Kékes gerincének északi letörésén mindmáig fennmaradt ősi állománytöredékekről. *Czajlik Péter*

nemcsak a Kékes-Észak Erdőrezervátum erdőtörténeti hátterét rajzolja meg,

hanem bemutatja azt az összetett, országos történelmi és szakmapolitikai folyamatot is, amelynek erőterében ez a valóban kivételes helyzet előállhatott!

Az erdőrezervátumokat ma már sokan vigyázzák: jogszabályaink, az államigazgatás, az erdésztársadalom, a természetvédők és az erdőrezervátum-kutatók közössége. Céljainkat akkor érjük el, ha nemcsak megőrzésükről gondoskodunk, hanem biztosítjuk és fenntartjuk a rezervátumainkban zajló természetes ökológiai folyamatok hosszú távú kutatását, eredményeink közreadását és társadalmi hasznosítását.

Dr. Borhidi Attila

főszerkesztő és

Horváth Ferenc

szerkesztő

MTA Ökológiai és Botanikai Kutatóintézete

Hirdessen az Erdészeti Lapokban!